

Andrzej Naziębło

Z y c i o r y s

Urodziłem się 21. 10. 1934 r. w Warszawie. Ojciec mój Stefan, oficer rezerwy, brał udział w wojnie 1939 r., zamordowany w Katyniu / nr rej. AM 2407 /.

Podczas okupacji, z konspiracją zetknąłem się w październiku 1943 r. u mojej ciotki Jadwigi Zielińskiej ps. " Iga " - członka podziemnej organizacji " Komenda Obrońców Polski - Polska Armia Ludowa ", zamieszkałej w Warszawie przy ul. Grzybowskiej 71. Od tego czasu pomagałem jej wykonywać czynności łącznika - kolportera, przewożąc i przynosząc materiały konspiracyjne KOP - PAL od Felicji Kozłowskiej ps. " Berta " - żony dowódcy okręgu płk "Zadziory ", z ul. Narodowej 8 w Pruszkowie.

Po wybuchu Powstania Warszawskiego przyłączyłem się do Oddziału KOP - PAL, dowodzonego przez " Górala ", walczącego w rejonie Cmentarza Ewangelickiego i ul. Karolkowej, włączając się do działań jako łącznik - goniec oraz donoszący amunicję, materiały opatrunkowe i wodę. W oddziale tym byłem pod komendą Zygmunta Kraszewskiego ps. " Zygmunt ".

Po dużych stratach oddział PAL, podporządkowano dowództwu Armii Krajowej i przeprowadzono na Stare Miasto.

W zależności od potrzeb i w żądany odemnie sposób pomagałem przy budowie barykad.

Nazywano mnie " Kajtek " i przy tym pseudonimie pozostałem.

W rejonie ul. Pańskiej i Mariańskiej pomagałem przy odkopywaniu zasypanych ludzi w zburzonych domach i tam z innymi chłopcami wypełniałem obowiązki łącznika - gońca. Tam też poznałem łącznika ps. " Krowa ".

W drugiej połowie sierpnia, rowem łącznikowym, wraz z jednym z oddziałów przeszedłem na południową stronę Alej Jerozolimskich. W rejonie Poznańskiej i Hożej, w dniach 26 i 27 sierpnia, ponownie spotkałem Zygmunta Kraszewskiego, który był w ochronie szpitala i tam też wypełniałem obowiązki łącznika - gońca.

Po paru dniach poznałem starszego ode mnie łącznika " Witka ", który w pierwszych dniach września otrzymał rozkaz dostarczenia meldunku na Czerniaków. Dla ułatwienia wykonania zadania poszliśmy razem przez Plac Trzech Krzyży /Instytut Głuchoniemych/ do rowu łącznikowego na Książęcej. Tam " Witek " został ciężko ranny, ale przed śmiercią przekazał mi meldunek polecając dostarczyć do zgrupowania " Kryska ". Meldunek dostarczyłem. Powrót z Czerniakowa do Śródmieścia stał się niemożliwy, a ja zostałem przydzielony do " Abisynki ", która pełniła służbę wartowniczą i sanitarną. Pomagałem tak jak na Woli i donosiłem na linie walki amunicję i wodę. Byłem na każde zawołanie również jako łącznik.

Po upadku Powstania z "Abisynką" i ludnością cywilną zostałem wyprowadzony do obozu Dulag 121 w Pruszkowie. W obozie spotkałem " B e r t ę " oraz matkę i z nią wywieziony zostałem z obozu. W okolicach Opoczna uciekliśmy z transportu i powróciliśmy pod Warszawę, zamieszkując w Ursusie.

W październiku 1944 r. zgłosiłem się do Felicji Kozłowskiej na ul. Narodową 8 w Pruszkowie po odbiór prasy konspiracyjnej, którą odbierałem do 17 stycznia 1945 r.

W roku 1953 tuż przed maturą zostałem relegowany ze szkoły, z zakazem uczęszczania przez okres 3 lat, za zniszczenie portretu Stalina i książek propagujących komunizm.

W piśmie Ministerstwa Oświaty z dnia 24 grudnia 1953 r. nr SO 3 - 8028/53 podpisanym przez dyrektora departamentu St. Dobosiewicza stwierdzono, że " wybryk mający cechy wrogiej orientacji politycznej w stosunku do Polski Ludowej nie był przypadkowy ".

Po kilku przesłuchaniach przez UB na terenie szkoły i w Pałacu Mostowskich udało mi się podjąć pracę w Zjednoczeniu Robót Kamieniarskich, jako pomocnik kamieniarza i zostać delegowanym do Lublina a tym samym uniknąć dalszych przesłuchań.

Pracując, ukończyłem studia dla pracujących na Politechnice Warszawskiej, uzyskując dyplom inżyniera mechanika.

Pracowałem w PP "Metalexport", Instytucie Mechanizacji Budownictwa i w przedsiębiorstwach resortu budownictwa oraz w PSS "Społem" w Pruszkowie, na stanowiskach inżyniersko - technicznych.

Ze względu na ogólny stan zdrowia jestem od 1990 r. na rencie inwalidzkiej II grupy / na stałe /.

W latach powojennych nie brałem udziału w działaniach aparatu państwowego PRL o charakterze represji politycznych.